

Veto

ALGEMENE STUDENTEN RAAD

Weekblad. Jaargang 10, '83-'84.
Nr. 13, dd. 22 december 1983
V.u. Luc Baltussen, Van Evenstraat 2d,
3000 Leuven. Tel. 016/224438.

Abonnementsprijs: 50 fr. (studenten),
150 fr. (niet-studenten), 350 fr. (steun).
Te storten op rek. nr. KB 431-0079541-68
t.n.v. ASR-VETO, Van Evenstr. 2d, Leu-
ven, met vermelding van 'Veto-abonne-
ment' en evt. nr. studentenkaart.

Redakties steeds op vrijdag om 17 uur
(open voor ieder) op 't Stuc, E. Van Even-
straat 2d, 1ste verdieping. Artikels binne-
op donderdag voor verschijning, adver-
tenties op vrijdag voor verschijning.

VETO is een publikatie van de Algemene
Studentenraad Leuven.

EN VERDER...

ASR	Veto	1
LEUVEN	Pamfletten	1
POLITIEK	Vredesbelasting	2
KRINGEN	Katechetika	2
	Crimen	3
SOCIAAL	Brochure	2
	Vrij Onderzoek	2
	RvS	7
ONDERWIJS	Studiebelasting	3
	Historia	6
KULTUUR	Katrien Caymax	4
	Sjef Van Oekel	4
	Chaz Jankel	5
LEZERS		6
BERICHTJES		8

Vanaf nieuwjaar Fusie tot vaste redaktie

De interim-redaktie die sinds nummer 9 dit blad maakt, levert met dit exemplaar haar laatste produkt af. In de kerstvakantie komt Veto voor het eerst onder de hoede van een "vaste" redaktie. Deze zal gedeeltelijk bestaan uit redakteurs van de vroegere ploeg, die meer dan een maand geleden "in staking" ging, en voor een deel wordt zij aangevuld met mensen uit de interim-redaktie. Na vijf weken onderhandelen kwamen de vroegere redakteurs dit met de ASR overeen tijdens de vergadering van de ASR-stuurgroep vrijdag 16 december.

In de nieuwe redaktie wordt een duidelijk onderscheid gemaakt tussen vaste redakteurs en losse medewerkers. De eersten zijn vanaf nu met naam en toenaam gekend. Zij zijn elk verantwoordelijk voor een bepaalde rubriek, maar worden verondersteld oog te hebben voor het hele blad. Vanuit die globale optiek mogen zij ook autonoom bepalen welke inbreng verwacht wordt van de 'losse' medewerkers. Met deze aanpak moet de redaktie het medewerkerspotentieel optimaal benutten. Dat vroeger verwacht werd van elke medewerker dat hij naar de redaktievergadering kwam, bleek immers niet altijd een stimulans.

Verder bevat het aangenomen voorstel ook een rubriekenlijst, die moet voorkomen dat voor de ASR belangrijke onderwerpen verwaarloosd zouden worden. Voor elke rubriek moet immers minstens één redakteur verantwoordelijk zijn.

Noch de stakende ploeg noch de stuurgroep wilden over één nacht ijs gaan. Aan de overeenkomst van vrijdag lagen dan ook grondig bewerkte en herwerkte voorstellen ten gronde. Een nota van enkele oud-redakteurs zorgde voor de finishing touch. Die nota was het sluitstuk van een lange reeks voorstellen, zowel van de kant van de vroegere redaktie als van de ASR-sekretaris, die via wederzijdse amenderingen tot een basis-kompromis voerden. Het uiteindelijk voorstel werd, samen met een voorlopige nieuwe redaktieploeg, aangenomen door de stuurgroep.

Bij de eerste voorstellen was het bezwaar van de oud-redakteurs aangevoerd dat de redaktie te gemakkelijk door de ASR-stuurgroep gemanipuleerd kon worden. Daarom werd zowel voor de benoeming als voor het ontsaan van de vaste redakteurs een procedure toegevoegd die een al te lichtzinnig ingrijpen van de stuurgroep moet voorkomen. De redaktie krijgt op die manier praktisch de handen vrij. Daarvoor wordt wel verondersteld dat zij bereid is in het blad de doelstellingen van de Algemene Studentenraad te helpen waarmaken.

Noodoplossing

Een teer punt voor de oud-redakteurs was de positie van de vrijgestelden in de redaktie: als personeel van de raden staan die volgens hen te dicht bij hun problematiek om er met journalistieke nuchterheid over te kunnen berichten. Zij willen wel toegeven dat hun ploeg vroeger soms hiaten had gelaten in de Veto, en dat op korte termijn vrijgestelden soms nuttig kunnen zijn om die hiaten op te vullen. De stuurgroep erkende daarom dat met vrijgestelden beter kan inzetten als 'medewerker', van zodra er tenminste iemand anders de rubriek kan leiden. Vrijgestelden als vaste redakteur moeten dan gezien als noodoplossing. Ingeschakeld in de vaste redaktie moeten zij zo snel mogelijk in opvolging voorzien.

Aan diegenen die in de nota van de ASR-sekretaris werden voorgesteld, werd in de loop van deze week een brief gestuurd met de formele uitnodiging om aan de nieuwe redaktie deel te nemen. Van iedere redakteur wordt wel verwacht dat hij met kennis van zaken ook nog een paar andere rubrieken kan behandelen. De meeste algemene thema's worden op die manier onder de redakteurs verdeeld.

In de loop van de kerstvakantie komt de nieuwe redaktie samen om afspraken te maken ... en om het volgend Veto-nummer te maken. Op 12 januari kan U het resultaat bekijken.

Bobby Sands deed er zeventig, dus voor ons zal het nog wel gaan. Dat holle gevoel is reeds vervangen door een zekere slaptie in benen, buik en oren, maar het geeft toch ook een prettig gevoel. Een beetje weg van de drukte van de eerste dagen — tot Veto dan komt bedelen voor stukjes — toen er zo veel te doen was.

De aktie anti-Gol ging immers verder met pamfletten, brochures, vergaderingen... Vanaf dinsdag, de tweede dag, gaat het tempo geleidelijk dalen, de eerste bezoeken lopen binnen; "Hoe voel je je?" - "Gaaf wel" - "Nog veel moed hé" - "Ja bedankt, en smakelijk..."

De pers is aktief. BRT-radio roept om vijf uur de feiten om. Daar staan we dan toch al. 's Anderendaags schaarse krantenartikels, maagzuur en de solidariteitsmoties. TV-reportage en de eerste politici: SPE, PvdA en later Agalev. En de avond is geslaagd: Het TV-nieuws bericht uitgebreid vanuit de ISOL-bar. Vanaf donderdag raak je zowat overal aan gewend. De lege maag, de zalige vermoeidheid, de drukke bezoeken en grappige attenties: een fles water van een gekende bron uit het Oosten des lands en rode roosjes. Toch is het rustige weekend welkom. Er is bezoek van een aktiekomitee van Renault-Vilvoorde en van vreemde studenten uit Louvain-La-Neuve. De zaak loopt dus nog. Het Kraaienest (BRT 1), Topics en Scorpio komen verder nog interviewen, en week nummer twee gaat in. Kerstmis-ekspress, maar Betlehem is ook bezet, vandaar de hoop die we hier nog koesteren. Het moet gedaan zijn.

De hongerstakers

Pamflettenbetoging

Politierglement in de ijskast

De betoging was wel een sukses: tal van organisaties namen aan de protestaktie deel. Toch was dit op het eerste gezicht niet meer nodig. Het ontwerp van het politierglement tegen de pamfletten kwam niet op de agenda van de gemeenteraad. (foto (foto DdC))

Maandagavond, 19 december. Op het Ladeuzeplein verzamelt zich een groep van zowat driehonderd personen voor de betoging tegen de beperkingen op het uitdelen van pamfletten en andere drukwerken. Een ontwerp tot verandering van het politierglement in die zin lag immers ter tafel bij het schepkollege. Dit ontwerp (zie ook Veto 12) betekent een ernstige aanslag op de vrije meningsuiting van bewegingen en komitees in het Leuvense. Dat het precies in Leuven, met zijn rijk verenigingsleven, op heel wat reaktie stuitte, is geen toeval. Vandaar de inderhaast geplande betoging: men vermoedde immers dat het punt diezelfde avond nog op de agenda van de gemeenteraad zou prijken.

De betoging volgt het 'klassieke parcours': van het Ladeuzeplein naar de Bondgenotenlaan, de Sint Pieterskerk en via de Koning Albertlaan en de Lei naar het stadhuis. Slogans worden

geskanderd: "Repressie nee, pamfletten ja", "spreekrecht in krisistijd" en meer van die pertinente uitlatingen. De sfeer is vrij rustig; van incidenten is geen spoor te bekennen.

Geen amendementen

Heel wat organisaties en politieke partijen trommelde hun mensen op: de oppositie in de gemeenteraad is aanwezig (SPE, PvdA, Ral, Agalev...) en aktieve groeperingen, zoals ondermeer de Straatmus, VAKA, het Roze Aktiefont en de ACV-Jongeren, laten zich evenmin onbetuigd.

Aan het stadhuis werd de protest-manifestatie afgesloten met enkele toespraken. SPE'er Van Mellaert stelde dat hij niet wist vanwaar het ontwerp kwam of wie het geschreven had. Hij stipte aan dat dit dokument allesbehalve getuigde van een democratische instelling. De oppositie in de gemeenteraad zal, aldus Van Mellaert, zelfs niet pogen het ontwerp te amendieren "omdat iets dergelijks niet te amendieren valt!". Men wil het zelfs niet tot een stemming laten komen; de oppositie zal in dat geval de raadszaal verlaten.

Het is niet verwonderlijk dat vele aktiekomitees dit ontwerp als een

(vervolg op p. 8)

Situatie vreemde studenten niet rooskleurig Sociale Raad geeft brochure uit

Sinds maandag 12 december zijn er aan de KUL zes studenten in hongerstaking. Naar schatting 42 sympathisanten betuigen hun steun met de hongerstakers door zelf voor één of meerdere etmalen aan de staking deel te nemen. Deze actie aan een Vlaamse universiteit ligt in het verlengde van de reeds enige tijd aanslepende protestcampagne tegen het wetsontwerp van Gol aan de Franstalige universiteiten in dit land. De bedoeling van de acties is de publieke opinie te mobiliseren.

Resultaat seminarie Brochure Katechetika

Vorige week kon je in Veto een artikel lezen over een panelgesprek dat V.V.N.-Leuven op maandag 5 december organiseerde rond het thema "Ethiek in de kernbewapening". De avond zelf was in de eerste plaats bedoeld om de brochure "Kernbewapening en Ethiek", samengesteld door studenten van godsdienstwetenschappen en uitgegeven door de kursusdienst van Katechetika, voor een ruimer publiek voor te stellen. En dat mendarin is geslaagd moge blijken uit de talrijke opkomst (de kleine aula zat nokvol) en de vlotte verkoop van het werkje zelf.

De werkteksten werden herschreven in leesbare artikels die elk een verschillende kant van deze problematiek trachten te belichten. In de ethische problematiek rond kernbewapening spelen tal van kwesties mee: bewapeningswedloop en derde wereld, wapenbezit en wapenhandel, wapencontrole en wapenbeperking, wederkerige ontwapening, eenzijdige ontwapening of eerste eenzijdige stappen naar tweezijdige ontwapening, kernwapens als afschrikking of het onderscheid tussen het gebruik en het bezit van kernwapens, het vijandsbeeld, de theorie van de zgn. rechtvaardige oorlog, kerkelijke standpunten (o.m. van de Wereldraad der Kerken, de Katholieke Kerk en bepaalde episcopaten), de sociale verdediging als alternatief. In de bundel werden al deze problemen gesitueerd en met elkaar in verband gebracht om een zo genuanceerd en tegelijk kritisch mogelijk oordeel te vormen. De eigen taal en aanpak van verschillende studenten werd volledig gerespekteerd, zodat kleine overlappingsen, hiaten en zelfs tegenspreken niet "gladgestreken" zijn.

De brochure (105 p.) is te koop op de kursusdienst van Katechetika (St.-Michielsstraat 2) voor de prijs van 150 fr. KDV

Het wetsontwerp Gol beperkt de rechten van de vreemdelingen vooral wat betreft de mogelijkheid tot gezinshereniging, het inschrijvensrecht in de gemeente en de aanspraak op maatschappelijke uitkeringen. De vreemde studenten treft het wetsontwerp meer speciaal door het laten afhangen van de mogelijkheid tot gezinshereniging van de ministeriële willekeur, het niet meer willen herkennen van een voorbereidend jaar taalonderwijs als een gerechtvaardigd onderdeel van het verblijf aan een Belgische onderwijsinstelling, en het opschorten van een mogelijk beroep bij de minister van Justitie in geval van uitwijzing (een commissie die het uitwijzingsbevel kan opheffen zal worden afgeschaft).

Op de perskonferentie van 13/12 voor de nationale pers lichten vertegenwoordigers van Sociale Raad, ISOL (beide onderdelen van de ASR) en het 'aktiekomitee tegen het racisme' de bedoeling van de hongerstaking toe. Zij stelden tegelijkertijd de publicatie voor van een brochure die door deze verschillende initiatiefnemende verenigingen werd samengesteld. In de brochure worden een aantal populaire vooroordelen tegen de vreemdelingen weerlegd (zoals de bewering dat de vreemdelingen verantwoordelijk zouden zijn voor de huidige werkloosheid) en wordt ook de wetenschappelijke waarde van de theorie van de tolerantiedrempel in twijfel getrokken. Daarnaast gaat de brochure in op de historische achtergronden en de gevolgen van het wetsontwerp Gol en op het Belgisch ontwikkelingsbeleid op het vlak van de onderwijsmogelijkheden voor Derde-Wereldstudenten in ons land. De brochure geeft een weinig rooskleurige schets van de situatie van vreemde studenten uit de ontwikkelingslanden. De reglementering ter zake werd de laatste jaren sterk verstrakt, waardoor steeds minder studenten nog aanspraak maken op subsidies, en ook het aantal studiemogelijkheden beperkt wordt. Vreemde studenten verliezen nu ook het recht op subsidies indien zij een jaar falen,

Getuigenissen gezocht Studenten vals beschuldigd

Telex aan het agentschap Belga en de redakties van Nederlandstalige en Franstalige dagbladen, weekbladen, tijdschriften (specifiek die uit de syndicale beweging), radio en televisie.

Op donderdag 11 februari 1982 stapten een dertigtal Vlaamse studenten van verschillende universiteiten mee op in de betoging van Waalse staalarbiders te Brussel. Dit om op democratische en geweldloze wijze hun solidariteit te uiten met de bekommernissen van de staalarbiders hun werk te behouden.

Na deze betoging werden vier studenten van de Vrije Universiteit Brussel aangehouden door de Brusselse politie. Twee meisjes-studenten werden na 24 u. vrijgelaten, de twee jongens bleven een maand in voorarrest in de gevangenis van Vorst. De beschuldigingen zijn de volgende: weerstand aan de rijkswacht door verscheidene personen na voorafgaande afspraak, met wapens; vernieling van autovertoeg toebehorend aan de Belgische Staat; vernieling van voorwerpen of monumenten bestemd tot openbaar nut.

Onwaar

Dit wil zeggen het werpen met stenen en het inslaan van de achterruit van de auto die klemgeraakte op het kruispunt Wetstraat-Kunstlaan. Zoals in alle kranten en tijdschriften van die tijd te zien is gaat het hier om de auto waartegen de rijkswachtpaarden te pletter liepen. Al deze beschuldigingen

die volkomen onwaar zijn, zijn het gevolg van de getuigenis van een Brusselse politie-inspecteur die ten onrechte beweert deze feiten gezien te hebben. De vier studenten waren en zijn geen lid van eender welke politieke organisatie of partij en stonden niet bekend als 'beroepsagitatoren'.

Ondertussen verschenen de studenten voor de korrektonale rechtbank te Brussel. Dit proces in eerst aanleg draaide uit op strafopshorting voor de studenten vermits het volgens de rechtbank onmogelijk was in de onoverzichtelijke toestand die er heerste op het ogenblik van de feiten duidelijk te zien wie nu juist de achterruit van de wagen had ingegooeid.

Om nu eindelijk eens de juiste toedracht van de feiten duidelijk te kunnen maken aan de rechtbank en tegelijk de onschuld van de vier studenten te kunnen bewijzen worden er nog steeds getuigenissen gezocht van mensen die toen ter plaatse waren en die kunnen meedelen op welke manier de ruit van de wagen stukgeraakte. Niemand van de vier studenten is immers maar in de buurt van de auto geweest. Mogelijke getuigen worden verzocht zo vlug mogelijk contact op te nemen met Studiekring Vrij Onderzoek, Pleinlaan 2, 1050 Brussel (02/641 2328). Tevens willen we hier meedelen dat het proces voor het Hof van Beroep wordt verdergezet (het openbaar ministerie ging in beroep tegen strafopshorting) op dinsdag 3 januari 1984 om 9 u. in zaal 23 van het Justitiepaleis te Brussel. Iedereen wordt vriendelijk uitgenodigd op deze zitting aanwezig te zijn.

Studiekring Vrij Onderzoek

wat omwille van de aanpassingsproblemen waar zij automatisch mee te maken krijgen niet onwaarschijnlijk is. Voor vreemde studenten die niet door de Belgische staat gesubsidieerd worden, geldt overigens dat, van zodra het aantal vreemdelingen aan een onderwijsinstelling de twee procent van de totale studentenpopulatie overstijgt, zij de volle inschrijvingsgelden moeten betalen.

De ASR-publikatie (gemaakt in samenwerking met het aktiekomitee) is verkrijgbaar in ISOL-bar, de plaats waar overigens de hongerstakers ver-

blijven. Op deze plaats kan men zijn sympathie met de actie komen betuigen en, indien men geïnteresseerd is, meer inlichtingen bekomen. Verdere acties zullen ook vanuit ISOL-bar worden georganiseerd. De duur van de hongerstaking zal afhangen van de snelheid waarmee de publieke opinie in Leuven en in de rest van Vlaanderen zich zal laten mobiliseren. Op 21 december vond overigens het eerste hoogtepunt van acties wat Leuven betreft plaats. Hierover berichten we u later wel meer.

W.G.E.C.

Burgerlijk ongehoorzaam Belasting voor de vrede

Veel schot zit er niet (meer) in de ontwapeningsspreken in Genève. Steeds meer mensen beginnen te beseffen dat dit grote gevolgen zal hebben voor de keuze van onze regering. Binnen de vredesbewegingen beginnen ze uit te zien naar aktievormen van burgerlijke ongehoorzaamheid.

Daarom werd de VRedesAKtie v.z.w. opgericht. Deze start een campagne vredesbelasting. Deze komt concreet hierop neer: het is de bedoeling dat in 1984 reeds duizend mensen zich bereid verklaren 500 fr. van hun belastingen in te houden of terug te vorderen. Dit op grond van de overtuiging dat het mogelijk moet zijn een principe van

selektieve belasting door te voeren waarbij elke burger beslist waar zijn belastingen naartoe gaan (cf. Kirchensteuer in Duitsland). Hiervoor moet je weten dat iedere belastingbetalende burger per jaar 10000 fr. betaalt aan bewapening en defensie. Maar deze 500 fr. stort men door aan een vredesfonds, dat dit geld blokkeert tot de regering bij wet een Vredesfonds opricht dat met dat geld onderzoek bekostigt en activiteiten die zich richten tegen de oorlog en onderontwikkeling en voor de vrede. Dit moet gebeuren via wettelijke criteria. Het is dus niet de bedoeling de mensen uit te nodigen aan belastingontduiking te doen. Alleen zou een deel van het belastinggeld geblokkeerd worden, tot dat de wet regelingen treft.

Belangrijk is voorts dat de actie enkel doorgaat (vanaf 1 maart 1984) als duizend mensen zich voor het einde van dit jaar bereid verklaren eraan deel te nemen. Ongetwijfeld zullen de diensten van de belastingen maatregelen treffen. De protesten die hiertegen voorzien worden, zullen binnen de wet blijven. De organisatoren zien hun actie van burgerlijke ongehoorzaamheid als een aanklacht tegen een rechtsorde die recht en vrede in gevaar brengt. Voor meer informatie over de actie is een brochure verkrijgbaar (aan 50 fr.) Wie aan de actie wil meedoen kan dat doen door een petitie te tekenen. Beide kunnen besteld worden bij Vredesaktie v.z.w., Nieuwstraat 48, 3180 Westerlo. (tel. 014/54 44 86). Financiële steun voor het actie voeren zelf is welkom op 001-128 1217-20 van "Vredesaktie - animatiefonds."

L.B.

ALLE DAGEN GEOPEND!

KORTING op vertoon van studentenkaart

Ijschaatsbaan Leuven

016/200713

pirouette

Ijschaatsen de fijnste en goedkoopste ontspanning

Speciale Studentenakties lees Veto

ADVERTENTIE

Eerste kringblad Crimen Krimmax

De studenten Kriminologie hebben niet alleen sinds dit jaar een nieuwe kring (Crimen), maar — en dat hoort er eigenlijk bij — ook een gloednieuw kringblad, Krimmax genaamd. Volgens de cartoon op de cover heet het dat Krimmax eigenlijk al lang was uitgevonden — nog voor het lezen zelf was uitgevonden. Het decembernummer is echter bij ons weten het eerste 'leesbare' nummer.

De redactie heeft overigens voorlopig nog wel wat last om het blad vol te krijgen: men haalt 34 pagina's, maar dit vooral dank zij de talrijke cartoons. De teksten zelf zijn best interessant, maar er heerst duidelijk een gebrek aan kopij om het blad echt gevuld te krijgen. Maar dat zal dan ook niet liggen aan diegenen die wel meewerkten om dit nummer tot stand te laten komen.

Informatief is alleszins het hoofdartikel over de op til zijnde programmahervormingen in Kriminologie. Ook in deze richting slaat immers het hervormingspook toe. En de studenten bekijken heel dit zaakje met enig

wantrouwen. Zal men de kandidaturen afschaffen? Gaat men het diploma devalueren? De kwestie is dat men Kriminologie interessanter zou willen maken als bijkomende afstudeerrichting, voor mensen dus die elders reeds afstudeerden, maar liefst een aantal diplomaatjes willen kumulieren. De vraag die hierbij rijst, is of men op die manier kansen ontnemt op de arbeidsmarkt van die mensen die enkel Kriminologie studeerden. Of ook: waarom wel de licenties Kriminologie meer open stellen voor mensen uit Rechten, Psychologie enz... en niet omgekeerd ook de licenties Rechten, Psychologie... toegankelijker maken voor Kriminologiestudenten.

Voor de rest brengt het blad ook nog verslag uit over de affaire Van der Gucht, de man die de ASLK 75 miljoen lichter maakte in maart-april dit jaar, en sindsdien spoorloos verdween. Echter niet zonder het nodige kabala te maken. Het artikel komt naar aanleiding van het debat dat Crimen reeds enige tijd geleden organiseerde. Een artikel over kamera's en computers, de echte Big Brothers van 1984, een boekbespreking, een thrillerig kortverhaal over een ratslang en enkele aankondigingen maken het blad compleet. Een geschikte start voor een kringblad. □

Aktie rond studiedruk verspreidt zich Scheikunde en aardrijkskunde vragen enquête

Vorig jaar kwam Kringraad voor het eerst werkelijk met de resultaten van haar campagne rond studiebelasting naar buiten. Heel wat studiewerk en discussies gingen vooraf. Behalve het steeds duidelijker worden van de standpunten daarover en van een steeds grotere groep mensen die zich hiervan actief op de hoogte hield, leek het soms wel of het vele werk nooit andere, meer tastbare vruchten zou afwerpen. Dat dat niet zo is, bleek alvast in mei vorig jaar, op de Akademische Raad van het begin van die maand. Maar door recente ontwikkelingen in de Faculteit Wetenschappen — alvast in de richtingen Scheikunde en Aardrijkskunde — blijkt, dat we nu ook resultaten kunnen vaststellen die wat méér zijn dan een Akademische beslissing van een Raad. Goed nieuws dus voor Kringraad en voor de studenten in de betrokken richtingen. Het waarom blijkt wel uit het volgende.

Het is al lang geen geheim meer, dat het probleem van overdeven studiebelasting meer is dan een vraagstelling voor hypochondrische of erger nog, luie studenten. Tot die konklusie kwam men op Kringraad, en later ook op Akademische Raad doordat steeds meer onderzoeken naar de studietoestand van studenten dezelfde richting uitwezen. Allerlei alarmerende feiten over hun gezondheidstoestand, over de alsmar dalende slaagpercentages, over de hoeveelheid stof en het aantal uren les stapelen zich op tot de onontkoombare konklusie: studiedruk bestaat.

Wat is teveel?

De volgende stap is dan niet ver meer: als je spreekt van een te grote belasting van studenten, dan moet je dat vanuit een bepaald kader kunnen doen. Met andere woorden, dan moet je een norm hebben van waaruit je kan zeggen 'dit kan echt niet meer, dit is gewoon te zwaar'. Het vaststellen van die norm kan op allerlei manieren gebeuren: je kan uitgaan van de fysieke belastbaarheid, waarbij de studenten zoveel stof te lijf gaan als medisch aanvaardbaar blijft, of je kan bvb. uitgaan van een etische norm. Deze laatste impliceert, dat je er rekening mee houdt dat een student ook nog een sociaal leven heeft: dat er voor hem tijd moet zijn om zich in nevenactiviteiten en in zijn contacten met vrienden en andere mensen te ontplooiën. Het impliceert ook, en dat is wellicht het belangrijkste, dat men van studenten mag verwachten dat zij van de 'te blokken stof' meer afstand kunnen nemen en dat zij in de gelegenheid gesteld worden inspanningen te doen om de verworven en/of

aangereikte kennis op een creatieve manier te verwerken. Tegelijkertijd betekent dit ook dat daar dan tijd voor moet voorzien worden.

Maar een norm alleen is genoeg. Je moet ook garanties hebben dat men zich daaraan houdt. Op het eerste zicht lijkt het dat de onderwijscommissie in de studierichtingen hiervoor de aangewezen instanties zijn. Het is immers hier dat de programma's besproken en georganiseerd moeten worden. Hier wordt gediscussieerd over zin en onzin van bepaalde vakken. Toch blijkt, dat het binnen een onderwijscommissie helemaal niet zo snor zit met de evaluatie van de programma's, en zeker dat men geen punt maakt van de zwaarte van de studie. Dat laatste aspect moet al te vaak plaats ruimen voor 'andere' belangen en argumenten. Dat is geen toeval. Kijk maar eens naar de samenstelling van die commissies: professoren, studenten en assistenten moeten zich uitspreken over hun eigen vakken, hun eigen leeropdracht, hun eigen werk. En dan wil de kritische afstand, die zo nodig is voor een goede benadering van onderwijs, wel eens verloren gaan. Lesgevers gaan dan vechten voor het behoud van 'hun' uren, voor meer aandacht voor 'hun' vak, voor leeropdrachten voor 'hun' assistenten, en vergeten daarbij het toch relatieve gewicht van hun aandeel in het totale programma. Hiervan zijn al heel wat voorbeelden bekend die we hier echter niet meer aanhalen.

Een alternatief moet worden gevonden

Op basis van deze feitelijke vaststellingen en door een kijkje over de muur naar de kollega's van Sociale Raad, kwam men tot een ander model dat overeenkomsten heeft met dat van de Raad voor Studentenvoorzieningen. Een onafhankelijke commissie zou op centraal niveau op basis van een norm en van studietijdmetingen tot een permanente evaluatie van de programma's moeten komen. Centraal en onafhankelijk, omdat op die manier meer garantie bestaat voor het goed werken van zo'n orgaan: andere dan onderwijskundige belangen kunnen daar te discussie en de standpunten niet vertroebelen — of in elk geval minder. De samenstelling zou er als volgt uitzien: gelijke delegaties van studenten, academisch personeel en administratief en technisch personeel, waarbij laatste delegatie zou fungeren als buffer: zij zijn het die met valabele argumenten moeten overtuigd worden van de noodzaak van bepaalde wijzigingen, vakken, uitbreidingen...

De Akademische Raad aan wie dit voorstel werd voorgelegd aanvaardde het niet in zijn geheel. Toch kwamen er al een paar elementen uit de bus, waar men alvast mee kan verder werken. Eerst en vooral werd 1900 uren studeren per jaar (d.w.z. gemiddeld 45 uur werken per week op een jaar van 42 weken) als een absoluut maximum aangegeven. Verder stelde men, dat de studiebelasting in de hervorming van programma's als een essentieel element moet gezien worden.

Met deze concrete resultaten werkt Kringraad verder. Door de contacten met de (onderwijs)mensen in de kringen en door de verdere verspreiding van de informatie (zoals door de sessie op de ASR-vormingsdriedaagse en door de brochure van Kringraad) worden de beslissingen van Akademische Raad zoveel mogelijk uitgebuit.

Zo is het, dank zij de studenten op de Onderwijscommissie van Scheikunde, mogelijk geworden dat er in die richting studietijdmetingen voor de deur staan. Het verdient zeker vermelding dat Scheikunde vast studiebelasting betreft (trieste) hoge toppen scheert. De eerste licentie scheikunde zorgde enige jaren geleden zelfs voor het van start gaan van een van de eerste onderzoeken naar tijdsbesteding van studenten — door het Medisch Centrum voor Studenten uitgevoerd. In 1972 kwam immers meer dan de helft van de studenten met ernstige klachten terecht bij de studentendokter: zij konden hun programma gewoon niet verwerken. Nu nog moet een student in eerst licentie scheikunde, als hij de aggregatieopleiding erbij neemt, zo'n 42 uren les en labo alleen al kloppen! Maar goed, hopelijk komt hierin verandering na die studietijdmetingen die DUO (Dienst Universitair Onderwijs) deze week start. Op de voorgaande vergadering van de onderwijscommissie hadden de studenten op een dergelijke meting aangedrongen, en enkele weken later reeds konden zij van de voorzitter van de onderwijscommissie, Prof. Vanquickenborne, vernemen dat het onderzoek effectief van start zou gaan.

Ook bij aardrijkskunde ondernam de heer De Ploey, sekretaris van de onderwijscommissie, een enigszins gelijksoortig initiatief. Hij 'mat' op eigen houtje de zwaarte van het programma, zonder al te veel aandacht voor de wetenschappelijke meetmethodes die er bestaan, maar met de eenvoudige vuistregel: één uur kollege vertgt twee uur verwerkingstijd en één uur praktijk één uur. Met deze vuistregel kom je niet ver. Waarschijnlijk heeft men zich door het rapport van Kringraad aan Akademische Raad laten inspireren om die te gaan gebruiken. Daarin werd immers verwezen naar de randvoorwaarden, waaraan een programma aan de Universitaire Instelling te Antwerpen moet beantwoorden. Men gaat ervan uit, dat men niet meer dan 13 uur informatieverstrekkend onderwijs kan geven. Voor elk uur les geldt dan de noodzaak aan twee uur verwerkingstijd. Zo komt men aan een totaal van 39 werk-uren per week — een redelijk gemiddelde.

Wat anders wordt het als men die methode, gebruikt voor het opstellen van programma's, gaat aanwenden om van bestaande programma's de zwaarte na te gaan. Dan wordt die eigenlijk onbruikbaar. Hier heeft men nood aan degelijke metingen volgens de wetenschappelijke methodes. Die komen er misschien ook nog wel in Aardrijkskunde.

R.B.

HOOFDARTIKEL.

Uit Krimmax

"GAAN DE KANDIDATUREN VERDWIJNEN?"
Krimmax ging uit op onderzoek en
KEERDE WEER MET VOLGENDE
ONTHUTSENDE VASTSTELLINGEN:

Radikale Kriminologen ... Westland New Post

De Radikale Kriminologen zijn erg productief. Er verscheen van hen zopas een brochure over het dossier 'Westland New Post'.

Zij vonden het nuttig om het feitenmateriaal dat rond dit dossier op dit ogenblik publiek beschikbaar is, bij elkaar te brengen. De RK stellen, dat elke demokraat het tot zijn opperste plicht moet rekenen zich tot in het kleinste detail in te werken in dit dossier, dat de wortels van de vrije samenleving raakt.

De brochure bevat een inleiding 'als wegwijzer in het doolhof' en een volledig overzicht van de berichtgeving die de krant De Morgen rond deze materie verzorgde. Ook de negen vragen die de Liga voor de verdediging van de rechten van de Mens aan minister van Justitie Golt stelde, worden volledig afgedrukt. Zeer interessant voor wie dat nog nooit onder ogen

heeft gekregen, is de tekst van de interpellatie van de FDP-senator Moureaux in de senaat op 2 december. De brochure geeft een volledig overzicht van wat er nu al aan informatie rond de zaak bestaat.

De Radikale Kriminologen eisen: — onmiddellijke oprichting van een parlementaire onderzoekscommissie, zoals gevraagd door Wijninckx in de senaat; deze commissie zou haar bevoegdheid van onderzoeksrechter met alle scherpste moeten vervullen; — onmiddellijke openbaarmaking van alle gegevens (dossiers opgesteld door geïnfiltrerde agenten van staatsveiligheid) met betrekking tot de Westland New Post;

— onmiddellijke berechting van de schuldigen, en niet in het minst van de 'schuldigen achter de schermen'.

De brochure is verkrijgbaar in de Brabanconnestraat 16 aan 40 fr.

Tentoonstelling Katrien Caymax

Zij is 32 en kunstenaar. Haar kunst is de vertaling van scherp doorleefde emoties op hard metaal met een scherpe naald. Zij maakt etsen die niet in vakjes zijn onder te verdelen, zij verenigt het strenge klassieke etswerk met eigen fantasiewereld die je als een "déjà vu" overvalt.

Toch is in haar werk de evolutie van haar gedachten uitgedrukt. Na haar opleiding in het PHIKO te Hasselt, reflecteert haar werk een getormenteerdheid die pas in haar latere etsen overwonnen wordt na haar eksotische reizen. Zij heeft zij gewerkt in Spanje, Marokko en Joegoslavië. Haar reis naar dat laatste land verkreeg zij door een studiebeurs via het Centrum voor Internationale Culturele Betrekkingen. In Joegoslavië kreeg zij les van de beroemde poëtisch-realistische etser Emir Dragulj die haar nieuwe technieken aanleerde; na haar terugkeer was zij een nieuwe kunstenaar die de poëzie van haar dagelijkse omgeving uitgepuurder wist weer te geven. Haar later en huidige werk is rustiger op het statische af en verenigt heden, gisteren en morgen. Katrien Caymax is geen kunstenaar die ongemerkt voorbij zal

gaan. In 1979 won zij een prijs tijdens een internationale ex-libris wedstrijd te St. Niklaas. In '80 was er de studiebeurs naar Belgrado en werden twee van haar werken opgekocht door de Franse regering voor het "Salon d'Automne" te Parijs. Haar motto "Ik teken niet wat ik zie maar wat ik ervaar" wordt blijkbaar ook in het buitenland geapprecieerd. In haar persmap vond ik een gedichtje dat heel mooi Katrien Caymax' wereld samenvat:

intimiteit van elke lijn,
van een kleurtroets,
van de kleine eeuwigheid,
van het inwerken van zuur
op de plaat, van een bestaan
dat verdergaat tot het vergaat,
het afglijden naar overdaad
dat tijdig afremt.
het haast onbestemd gevoel
van aanwezigheid
van luisteren, van samenhorigheid
met al wat bestaat
en er voorbij.
Elke averij groeit uit
tot stille
mond uit in
intimiteit van elke lijn
van kleurtroets,
van de kleine eeuwigheid.

De tentoonstelling loopt nog tot 31 december in Galerij Embryo, Naamsestraat 49.

D.M.

«de verloren eer»

Stripbespreking Sjef Van Oekel hogerop

Sjef van Oekel is weer onder Sons! Het vettig mènneke uit tulpenbollen Holland verschijnt ten tweede male onder de titel "Sjef van Oekel zoekt het hogerop". Sjefke is ontsproten uit een hersengekronkel van Wim T. Schippers, het brein achter "De Barend Servet Show" en "Waldolala". Het tekenwerk is van Theo van den Bogaard, bekend of berucht om zijn porno-getint pennewerk in het toenmalig underground blad "Aloha". Later heeft hij contact gezocht (uit geestesarmoede?) met Schippers om zich aldus door het Van Oekel-typetje te laten inspireren.

De eerste Van Oekel-strip kwam uit in '76 en werd "Van Oekel in de bocht" gedoopt. Reeds toen was het recept in kannen en kruiken: Van Oekel is de geperverteerde, antilogische denkende, bitterballenvretende non-konformist-met-vlinderdasje in een wereld die hij technisch niet begrijpt en met kromdenken aanvalt en shockeert. Het album is een verzameling lang uitgesponnen gags of puns, nu eens situatie,

dan weer taalhumor, die eerder doen glimlachen dan schaterlachen. Om het overzichtelijk te stellen, Van Oekel is een slechte Urbanus, een betere Benny Hill (wat nog geen criterium is).

De nogal pis- en poepachtige inhoud wordt echter ruimschoots goedgegemaakt door de prachtig uitgewerkte tekeningen van van den Bogaard. Dat hij een grote Hergé-liefhebber is, valt niet te ontkennen. Reeds twee albums zijn toegewijd getekend, analoog aan de beroemde Klare Lijn van Hergé, die in deze strips zeker geëvenaard als niet verbeterd wordt. Tekeningen die je telkens herontdekt en waarin altijd nieuwe details opduiken die steeds kleine steekjes geven aan de dekadente maar burgerlijke wereld van Van Oekel. Toch blijft het humor waar je voor of tegen bent, maar die in elk geval je kouwe kleren raakt...

Laatste dingetje: ergens in het album zit een in padvindersondergoed gestoken Hergé verstoken. Zoeken maar. Hardstikke leuk, toch!

D.M.

Theo van den Bogaard en Wim T. Schippers, *Sjef Van Oekel zoekt het hogerop*. Uitgeverij Oberon, Haarlem. Distributie België: Spectrum, Wijnegem.

Kringraad organiseert "diskussieforum" Traditie tegen hiërarchie

Korte metten maken met... met wat eigenlijk? Het "grote-kuis"-fenomeen is iets dat met de regelmaat van de klok terugkomt in de ASR. Morgen vrijdag is het er weer. Deze keer heet het "diskussieforum", en wordt het georganiseerd door de Kringraad. Inzet is, als vanouds, de structuur van de ASR.

Het gebeurt niet vaak, dat de ASR haar discussies anders organiseert dan op de Algemene Vergaderingen van haar raden. Drie jaar geleden moest het hoognodig een keer over Kultuurraad. En in maart '82 nog eens over het personeel in de ASR. Die beide evenementen maakten onder de naam "Super-AV" geschiedenis. Zelfs zoveel, dat ze in het vergeetboek raakten.

Tot in oktober Kringraad en Sociale Raad de euvele moed oprachten een debat te wijden aan de raketten. Door de afwachtende houding van de Kringraad promoveerde de kritische houding van Sociale Raad ten aanzien van die raketten toen tot het ASR-standpunt (cf. VETO nr. 4). Dit schoot bij verschillende mensen op Kringraad in het verkeerde keelgat: zij voelden zich gepasseerd en grepen de affaire aan om hun kritiek op de ASR-structuren terug in een fris kleurtje te schilderen. De raketten — een zeer marginaal thema in de ASR-werking — promoveerden aldus tot het voorbeeld van de gebrekkigheid van de ASR. Keer op keer werd de Algemene Vergadering overspoeld door jammerklachten over Sociale Raad en over Kultuurraad. De normale Kringraadwerking zelf kwam hierdoor gevaarlijk op de helling te staan. Toen de vergadering er een keer niet uit wilde raken, kwam iemand op het lumineuze idee om aan de Super-AV-noodrem te trekken. De Super-AV werd meteen begrepen als een soort academische senaat, die als laatste redmiddel kan dienen als al het andere faalt.

Kringraad solo

Maar de Super-AV heeft geen traditie. Je kunt wel zeggen dat hij er moet komen, maar daarom komt hij er nog niet. Niemand acht het immers zijn taak om die te organiseren. De vorige twee afleveringen waren koprodukties van Sportraad, Kultuurraad, Sociale Raad en Kringraad. Maar deze keer bleef het bij een eenzijdige en ietwat kale uitnodiging van Kringraad alleen. Dat Sociale Raad en Kultuurraad er voor gevoeld zouden hebben, zich op het matje te laten roepen, is overigens helemaal niet zo zeker.

Op Kringraad zelf kon men wel moeilijk doen alsof zijn neus bloedde. In arren moede gaat men er daarom nu toe over op eigen initiatief iets op te zetten dat de naam "diskussieforum" meekrijgt. Kringraad organiseert het, en de andere raden zijn er dringend op uitgenodigd. Of die gaan komen, is niet evident. Want Kultuurraad en Sociale Raad hebben op dezelfde avond Algemene Vergadering. En of zij wel begrip hebben voor datgene, waar het de uitnodigende partij om te doen is, is nog een vraag apart.

Hoe dan ook, het is een rommelige boel, en op het eerste gezicht komt het de Kringraadwerking helemaal niet ten goede. Vooral de mensen die er de dagelijkse werking moeten waarmaken, vinden niet veel motivatie in de oeverloze discussies van een deel van de AV, dat misschien niet zo groot is maar dan toch wel zeer aanwezig.

Zelfbewustzijn

Maar misschien zitten er toch ook nog een paar goede kanten aan de zaak. De zeven teksten die nu rondgestuurd zijn om de discussie te stofferen, maken een zeldzame staalkaart van de opvattingen die er in en rond de ASR bestaan bij de meest direct betrokkenen. Twee van de teksten komen op voor de oprichting van een "zesde raad", een "raad van praesessen", die hiërarchisch

boven de huidige raden zou staan. Die laatste zouden daarmee zoets als werkgroepen of adviescommissies van die opperraad worden. VTK, VRG, Romania en Ekonomika zijn de belangrijkste verdedigers van deze optie. Daartegenover staan vier teksten die uitdrukkelijk opkomen voor de huidige structuur, en daarvoor diep ingaan op de filosofie die achter de concrete werking zit. Onder de auteurs bespeurt men mensen uit Wina, Historia, Katechetika, Germania, en de mensen van de "dagelijkse werking", met o.m. de vrijgestelden. Het meest opvallende aan deze 'behoudsgezinde' teksten is dat ze, in al hun uitvoerigheid, soms tot in de details overeenkomen. De bedoelde filosofie is bij een aantal kringen klaarblijkelijk veel bewuster aanwezig dan soms vermoed wordt. En men kan zich afvragen waarom een dergelijke uitgewerkte visie niet beter bekend is onder het grote studentenpubliek. Veel in de werking van de verschillende raden, van hun onderlinge samenhang en van hun diepe verschillen, zou er duidelijk uit worden.

Wat er vrijdag met de teksten gaat gebeuren, is natuurlijk afwachten. Als iedereen ze allemaal gelezen heeft, is de kans groot dat het zelfbewustzijn in de ASR voor twee of drie jaar weer een zetje krijgt. Veel zal wel afhangen van de vergaderdiscipline. Die bepaalt bv. of er over fundamentele dingen wordt gepraat of over details. Voor de vergaderdiscipline werd Lambert Swilens aangesproken, een oud-vrijgestelde van Kringraad met een degelijke ervaring op dat vlak. Wat dat betreft zit het alvast snor.

L.B.

Mededeling aan de leden van de raden: dit discussieforum gaat door in één van de Auditoria Vesulius (nl. 01.12) en dus niet in de Milkbar van de Alma, zoals aanvankelijk gepland.

Raad voor Studentenvoorzieningen neemt standpunt in over Gol

Op 30 november nam de Raad voor Studentenvoorzieningen van de KU Leuven een standpunt in i.v.m. de vreemde studenten. Dit gebeurde op een buitengewone vergadering van het Bureau van de Raad. Later werd dit door de Algemene Vergadering, die bestaat uit vijf professoren, vijf personeelsleden en vijf studenten aanvaard, op basis van een tekst van de hand van Lieve Van Hoestenbergh (juridische dienst).

uitwijzing van buitenlandse studenten worden ten zeerste vergemakkelijkt, terwijl de verweermiddelen van de betrokken studenten vrijwel onbestaan zullen zijn.

Meer uitgebreid komt dit volgens de Raad voor Studentenvoorzieningen op het volgende neer: het algemene doel van het wetsontwerp is tweërlei. Ten eerste de versoepeling van de wetgeving op de toekenning van de Belgische Nationaliteit. Ten tweede het nemen van wettelijke maatregelen om de immigratiestop effectief te doen naleven zonder de gastvrijheid van België af te breken.

Nu mag iedereen van het gezin naar België komen zonder "Machtiging tot Voorlopig Verblijf". Bij wetsverandering moet ieder geval apart bekeken worden via de ambtenarij. De Raad voor Studentenvoorzieningen vraagt zich af, wat er gebeurt met de kinderen die hier geboren worden. Wat de beperking van de erkende studies aangaat, drukt de Raad haar bezorgdheid uit over de stagejaren en de doktoraatsstudenten. Wat de maatregelen tot verwijdering betreft, stelt de Raad dat via de sterk vereenvoudigde procedure de minister van Justitie iedereen van het Belgisch grondgebied kan verwijderen. Er is niets voorzien voor een eventuele tweede studie, noch zijn er afspraken over wie bepaalt dat de studie ten einde is. Bovendien is er geen beroep mogelijk! Weer stelt zich hier het probleem van de doktoraatsstudenten.

De Raad voor Studentenvoorzieningen stelt, dat gezinshereniging mogelijk moet blijven. Zij klaagt aan, dat de beurzen ontoereikend zijn.

De algemene principes van het verzet tegen dit wetsontwerp werden goedgekeurd, zijnde het recht op gezinshereniging, recht op keuze van studie en bescherming tegen uitwijzingen van studenten.

De klemtoon van de tekst ligt vooral op het onzekere bestaan dat doktoraatsstudenten, of studenten die een tweede studie willen aanvatten hierdoor krijgen.

De Raad voor Studentenvoorzieningen hoopt dat de overheid rekening zal houden met deze grieven en stuurt haar nota rond naar de bevoegde commissies. Horen we er nog iets van?

Gastvrijheid van België

In de nota stelt men dat het wetsvoorstel Gol niet aanvaardbaar is op drie essentiële punten: het recht op gezinshereniging wordt afgeschaft. De studies die aanleiding kunnen geven tot een wettelijk verblijf in ons land worden beperkt. De maatregelen tot

Barbarabal VTK

Chaz Jankel heeft succes...

Na Ekonomika, die Golden Earing presenteerden op hun smartlappen TD, programmeerde ook VTK een buitenlandse band op hun barbarabal: Chaz Jankel and the Johnny Funk Band.

Het was eigenlijk al relatief lang geleden dat studenten zich aan dergelijke optredens waagden. De financiële risico's en verantwoordelijkheid wegen zwaar door. Maar goed, dinsdag 13 december konden we dus van een optreden genieten waarover in Leuven nog lang zal nagepraat worden.

Voor het optreden leerden we Chaz Jankel kennen als een zeer vriendelijke gevoelig en bescheiden man. Wel ietwat vermoeid van het zes weken

toeren door gans Europa (zo waren ze maandag te gast in Parijs, dinsdag in Leuven, woensdag in Amsterdam, ...)

De opkomst liet op sommige plaatsen te wensen over, maar de Manhattan echter zat goed vol en dat maakte Chaz Jankel en zijn band dolgelukkig. Het was het grootste publiek van deze toer verklaarde hijzelf. Dat de inkomtprijs hier voor iets tussen zit is zeker niet te ontkennen. Natuurlijk was ook VTK gelukkig met de ruime belangstelling.

Om kwart na tien was het dan zover. Al bij de eerste tonen van "109" sloeg het vuur uit de pan. Iedereen was aangenaam verrast door de parelheldere geluidskwaliteit en niet minder door de twee bevallige dames die Chaz back-vocalden.

Het was onmogelijk stilzitten bij de door en door ritmische funk-bass en perkussie. De toetsenman zorgde voor een gevarieerde klankkleur die het fris gitaarwerk en de zuivere stem van

Chaz Jankel keurig droeg. Het geheel werkte dan ook erg aantekelijk. Het entoesiasme van het publiek spoorde de Johnny Funk Band aan tot volledige overgave. Meeslepende versies van "Boy", "Magic of Music", "I can get over it", ... werden ten gehore gebracht. "Glad to know you" en "Without you" overtuigden de laatste standbeelden. "Ai no corrida", Chaz's allereerste hit was een geslaagd sluitstuk van een succesvol optreden.

Geestdrift alom en natuurlijk: we want more. And we've got more!! "Questionnaire" live, een sprankelend dansfestijn, en dan "Johnny Funk". Het funky einde van een konsert dat de stoutste verwachtingen heeft overtroffen. De sfeer kon dan ook niet beter zijn om het barbarabal in te zetten en door te gaan tot in de vroege uurtjes.

Thank you, Chaz Jankel, glad to know you.

P.E.
J.M.

(ADVERTENTIE)

AD FUNDUM
STUDEREN
EN VERSTANDIG
M'N CENTEN
BEHEREN

ASLK

Verstellige adressen van de ASLK-agentschappen in de Gouden Gids, rubriek "Barbarab"

VERSTANDIGE STUDENTEN
OPENEN EEN ZICHTREKENING BIJ DE ASLK.

Jan Stasstraat 14-16
Naamestraat 166
Fonteinstraat 73
Tiensestraat 216
Naamesteenweg 142, Heverlee
Naamesteenweg 163, Heverlee
Tervuursesteenweg 190-196, Heverlee
Tiensesteenweg 94, Heverlee

...en Veto een interview

Chaz Jankel. Een vriendelijk, erg beleefd maar vooral zeer gevoelig iemand. Wij konden het ervaren tijdens een gesprek op het bureau van de Manhattan. Chaz had voordien een hele tijd op zijn rhythm-gitaar staan pulken en mediteren. "The word of this evening will be Sensitivity", riep hij door de mikro voor de soundcheck. Het beloofde interview achteraf werd eerst afgewezen met een "not now, I'm not feeling well", maar daarna wilde Chaz wel wat kwijt en heel wat ook.

Veto: Je had het daarnet over "sensitivity".

Chaz Jankel: Ja, ik was juist iets aan het schrijven want ik werd beledigd. Diep beledigd en het deed me echt pijn. Iemand die hier werkt is naar me toegekomen en heeft me gezegd dat ik geen ritme heb. Meteen heb ik een pen genomen en ben een song gaan schrijven. Wil je het horen, dan lees ik even voor. (leest voor)

Veto: Moet er op elke muziek een etiket plakken?

Chaz Jankel: Ook al heet de band "The Johnny Funk Band", dat is niet meer dan een naam voor de groep. We proberen geen New Yorkse funkbands te imiteren. We staan open voor

alle invloeden en dat is onze sterkte. Maar de basis van de funkmuziek is het ritme en daar houd ik heel sterk aan. Het is de basis van mijn muziek. Ritme reflektiert de natuur van de mens. Luister naar Afrikaanse en Braziliaanse muziek. Ritme doet me leven, het is als de hartslag van een ongeboren kind voor een moeder.

Veto: Wat vind je van de kritieken op "Chasablanca"?

Chaz Jankel: De kritieken zijn zeer hard. Ik begrijp het niet goed. Soms vraag ik me af of de kritici er wel degelijk naar geluisterd hebben. Misschien is de inhoud van de plaat te beperkt, omdat ze vooral geïnspireerd is op de mislukte relatie met Laura Weymouth (Tom Tom Club). Een probleem is ook het vinden van een geschikte producer. Steve Levine (Culture Club) bijvoorbeeld is erg succesvol met zijn "fashionable music". Maar voor mij is het te beperkt en te commercieel. Ik heb wel goede contacten met David Byrne (Talking Heads); maar het ritme dat hij in de muziek wil hebben is erg staccato, kort en stotend. Terwijl ik meer houd van een vloeiende sound. Bij Chasablanca heb ik veel gebruik gemaakt van overdubs. Dit is eerder een koude manier van werken: eenzaam in een studio zitten werkt niet zo inspirerend. Daarom vond ik het belangrijk om na drie jaar nog eens met een groep op toernee te gaan. Het is voor mij een fantastische ervaring de energie en de "spirit" van een groep nog eens achter

mij te voelen.

Veto: Heb je een verklaring voor het beperkt commercieel succes van je platen?

Chaz Jankel: Ja. Ik heb de laatste jaren geen optredens meer gegeven: "You have to be seen to be successful". Anderzijds beschouw ik me enigszins als een voorloper van een bepaalde muzikale richting. Ik voel dat mijn tijd nog zal komen. Ik hoop het alleszins.

Veto: Wat vind je van de miks van "Ai no corrida" door Quincy Jones?

Chaz Jankel: Daar heb ik veel van geleerd. Hij heeft bijvoorbeeld het nummer ingekort van 8 minuten tot 3,5 minuten en het op die manier geschikt gemaakt voor de Amerikaanse radio. De dynamiek vond ik bijzonder goed, maar ik vind dat de geest van het nummer ergens verloren is gegaan. Door zijn remix is Quincy Jones enigszins verantwoordelijk voor het commercieel succes van dat nummer.

Veto: Waar blijf je al de energie halen om na zes weken toernee er nog eens in te vliegen?

Chaz Jankel: Ik put die vooral uit mijn filosofie die ik heb over muziek: muziek is communicatie met het publiek. Zelfs voor 100 man vind ik het de moeite waard om te spelen.

Veto: Bedankt voor het interview.

Chaz Jankel: Het was prettig 'en aanmoedigend. Echt!
(met dank aan Scorpio)

Dekaan Pinnoy van Letteren en Wijsbegeerte, vorige week te gast bij Klio voor een lezing over de structuren van de universiteit. Zijn die dan weer te ingewikkeld voor geschiedenis om er een programmahervorming door te krijgen? (foto DdC)

Dekaan blokkeert programmahervorming Geschiedenis op dood spoor

De studenten van geschiedenis zijn boos op dekaan Pinnoy. Die schoof op de jongste fakulteitsraad — op 8 december — een programmawijziging de lange baan op, hoewel studenten én profen in geschiedenis lang aan die wijziging hadden gewerkt. De dekaan oordeelde dat het voorstel niet aan alle voorwaarden voldeed, maar de studenten denken dat het een besparingsoperatie is en dat de dekaan bij zijn collega's een wit voetje wil halen met zijn zuinigheid.

Toen de wetgever besloot de professoren op een normale leeftijd met pensioen te sturen, had dat ook voor geschiedenis de bedoelde gevolgen: het academisch korps werd betaalbaar. Kleiner dus. Door het emeriataat van professoren als De Smet en Messelaer drongen zich echter wel een aantal programmahervormingen op. Je kunt immers niet zomaar een vak laten vallen omdat de docent ervan met rust gaat.

De lezer van dit blad vernam vorig jaar al hoe de geschiedenisstudenten van de gelegenheid gebruik maakten om de opleiding in hun richting een keer grondig in vraag te stellen. De speelruimte die in het programma vrij kwam, moest volgens hen aangegrepen worden om de oubolligheid ervan aan te pakken. Niet alle professoren waren deze gedachte ongenegen en daarmee begon dan een lange reeks van formele en informele discussies van studenten en professoren.

Nadat de geschiedenisopleiding — o.a. in dit blad — wat in de publieke aandacht was gekomen, vergaderden zelfs de professoren onder elkaar. Dit procédé wordt doorgaans enkel door studenten gebruikt, maar dit keer lag het voor de professoren zo moeilijk dat zij zelf ook liever op voorhand wat duidelijkheid schiepen. Het is immers niet gezond als je in het bijzijn van de studenten diepgaande meningsverschillen moet blootleggen.

Na intensief overleg was de POC Geschiedenis er uiteindelijk in geslaagd een programmahervorming op te stellen die zowel de goedkeuring van de professoren als die van de studenten kon wegdragen. Niet dat de studenten niet méér hadden gewild. Maar de eerste stap naar een up-to-date brengen van het programma werd toch gezet. Algemene statistiek (als keuzevak voor de licentie) en statistiek toegepast op het historisch onderzoek (verplicht in de 2e kandidatuur) waren in het programma onbekend. Verder een vak eigentijdse geschiedenis, een degelijk examen Frans, en vooral: de verlichting van de "Vita", ook al werd dat dan gekompenseerd met een vak algemene heuristiek... het waren toch dingen die de studenten reeds lang vergeefs hadden gevraagd. Naast een hiele hoop andere dingen, welteverstaan.

Geen syllabussen

Heel geschiedenis was nu de mening toegegaan, dat er volgend jaar met een hernieuwd programma gestart kon worden. Maar daar heeft de fakulteitsraad wel een domper op gezet. Totaal onverwachts, ook voor de professoren van geschiedenis, bracht de dekaan op de fakulteitsraad zelf de bedenking naar voor dat het programmavoorstel

niet vergezeld ging van de vereiste syllabussen. Bijgevolg, volgens hem, kon het voorstel nog niet worden goedgekeurd. Aldus geschiedde, ondanks het protest van o.a. professoren Wils en Vos. Konkreet betekent dat dat het voorstel ten vroegste volgend academiejaar naar de Akademische Raad kan, en pas het jaar daarna in voege kan treden.

Veel gehoor vindt Pinnoy's argumentatie niet. In de lang aanslepende discussies tussen studenten en profen was de inhoud die de nieuwe vakken moesten krijgen, genoegzaam duidelijk geworden. Ook al was nog geen syllabus genoteerd, het profiel van de programmahervorming was voor iedereen genoeg afgelijnd. Bovendien is het een lange traditie, om programmahervormingen te realiseren door er met de klak naar te gooien. Uiteraard is dat geen studentenstandpunt, en is de traditie zelf geen verantwoordelijkheid. Maar de studenteneis, om aan een gepland beleid te doen was naar de geest wel degelijk gerespecteerd in het nieuwe voorstel voor geschiedenis. En daarmee stak dit voorstel scherp af tegen een heleboel andere programmahervormingen die de laatste jaren werden goedgekeurd, en waarvoor ook in geen velden of wegen een syllabus te bespeuren was. Waarom dekaan Pinnoy er nu plotseling wel aan hield, werd niet heel duidelijk. "Misschien wil hij met een schone lei naar de Akademische Raad," aldus een paar studentenvertegenwoordigers in de POC (Permanente Onderwijs Commissie). Hoe Pinnoy iets kan besparen door de hervormingen te houden, is overigens ook niet vanzelfsprekend.

L.B.

LEZERSBRIEVEN

Na de kerstvakantie worden geen brieven meer gepubliceerd over de Veto-diskussie. De meest fundamentele argumenten en opinies konden voldoende aan bod komen. Deze kolommen moeten kunnen openstaan voor andere discussies.

Veto en ASR

Naar mijn bescheiden mening speelt de tegenstelling tussen de raden onderling (cf. jullie verantwoording in Veto 11) een fundamentele rol in het konflikt tussen de oude en nieuwe Veto-redaktie. De oude redaktie besteedde immers veel aandacht aan de Stuc-programmatie, en leunde dus eerder aan bij de Kultuurraad. Diezelfde cultuur-gevoeligheid verklaart wellicht ook de frisse stijl van de ex-Veto-redakteurs, en de aanwezigheid van (uistekende) columns en boekbesprekingen in het blad. Niets daarvan in de nieuwe Veto, die mij eerder een produkt lijkt van schrijvelaars die aanleunen bij de Kringraad en vooral de Sociale Raad. Want waarmee wordt de nieuwe Veto gevuld? Met doorwrochte artikelen over de verhoging van de Alma-prijzen, het huurontwerp Gol etc. — met sociaal-politieke informatie dus. In mijn ogen gaat het niet om een konflikt tussen Veto-redaktie en ASR, wel om een strijd tussen twee takken van die ASR. Met als inzet de inhoud én stijl van Veto.

Ik vind het echter verkeerd om dát konflikt los te maken van de tegenstelling tussen de ASR en de studenten. Want ook hier gaat het naar mijn bescheiden mening eerder om een tegenstelling tussen 'de studenten' — of beter: die studenten die Veto lezen — en bepaalde ASR-rad en. En wel in die zin dat de gemiddelde Veto-lezer zich eerder herkent in de werking van Kultuurraad, dan in de aktivistische nostalgie van de Sociale Raad.

Maar dat is nog niet alles. Ik vrees namelijk dat 'de kulturelen' véél toleranter en (zelf)kritischer zijn dan de nieuwe horden schrijvelaars. Ik hou het namelijk niet meer voor mogelijk dat NSV, TAK of — op een ander niveau — De Somer of Mangelschots uitgebreid aan het woord komen in de nieuwe Veto. Want in de ogen van de "politico's" zijn dit tegenstrevers, en is het 'taktisch misplaatst' om ze voor een ASR-blad (?) te interviewen. De nieuwe redaktie mag mij alsnog van het tegendeel proberen te overtuigen. En dan liefst niet via een n.v.d.r., maar via een drastische kerswijziging.

Laermans Rudi

Veto... een vakbondsblad

Veel mensen verstaan niet wat er met de Veto gebeurt is. Daar kan ik tenvolle inkom, ze horen hier iets dan daar iets maar waar de klepel juist hangt? Neen, ekskuseer dat weten zij evenmin als ik. Mijn vraag wordt langzamerhand wie er wel een degelijk overzicht kan blijven krijgen. Alles zit zo muurvast of ondoorzichtig als het maar kan. De stuurgroep blijft erover praten, althans met een kleine groep en dit belemmert de werking van de ASR in haar totaal.

Een vakbondsblad? Als men de ASR ziet als een vereniging van studenten die het opneemt om hier aan de KUL iets te veranderen in de zin van een democratischer unief en dit initiatief wordt omschreven als een vakbond dan krijg je automatisch een vakbondsblad en terecht trouwens.

Ziet men de ASR als een overkoopelend iets onder de kringen die de informatie doorstroomt naar de mede-beheerorganen toe dan zou ik eerder Veto zien als een taart die samengesteld is door de kringen maar waar de 'crème' door een redaktie overgoten wordt. Hierin ligt de vrijheid van de redaktie. Daarnaast heb je natuurlijk plaats voor interessante artikelen van mensen die zich joernalistiek groepen voelen — door deze inbreng kun je dus onmogelijk Veto zien als een klassiek vakbondsblad. Het is onmogelijk te beweren dat een studentenbeweging in één hoek te duwen is, hoe graag sommigen dat zouden willen doen. Het is dus niet omdat een vrijgestelde schrijft in naam van een raad dat hij daarin zijn politieke mening vertolkt. Dit is

specifiek de taak van een algemene vergadering en dus van de kringen zelf. Voor mij is het duidelijk: er moest een verandering komen naar de kringen toe. Dit is nu een beetje overdeden daar de mensen die eraan werken dicht bij de raden liggen. Een oproep naar alle schrijverken van Leuven!!

Pascal Demuyssere

Onder de knie

"We willen voor Veto realiseren: zij die het onder de knie hebben, leren het de nieuwen", schrijft de gloednieuwe redaktieploeg in het edito van Veto nr. 9. Wel een grappige uitspraak, als je bedenkt dat deze nieuwe redaktieploeg de oude redaktieploeg, die "het onder de knie had" zomaar plots bijna volledig aan de deur gewerkt heeft. En als ik dan die nieuwe Veto vergelijk met alle voorgaande, dan stel ik vast dat het bereikte peil moest wijken voor een opeenstapeling van pamfletten, die goed zijn om aan de Alma's uit te delen, maar die helemaal niet beantwoorden aan de verwachtingen van het lezerspubliek van een studentenblad, dat toch een informatief blad moet zijn en geen "aktief politiek aktiemiddel". De laatste nieuwe Veto's hebben deze eerste indruk steeds maar bevestigd. Als ik daarbij dan nog bedenkt dat volgens één van de nieuwe redaktieleden "de primaire eerlijkheid moet uitgaan naar de organisatie en niet naar het lezerspubliek", dan vrees ik dat velen hun vertrouwen terecht verliezen in de ASR als democratisch orgaan en hun abonnement op Veto zullen moeten opzeggen.

Hilde De Belder

Linkse (Kriminologen)?

I. Eerst wil ik reageren op de brief van de heer Paul Vogelaeers.

a) Het was niet de bedoeling dat ik mezelf de vraag hoefde te stellen wat politiestaat, nazi's, SS ... betekenen, maar de vraag was gericht tot jullie. (cf. slogans op stadsbibliotheek, Galeris Anspach...)

b) Wat de USSR betreft, hierbij moet geen verdere uitleg over het feit of ze nu links of rechts is. Dat is voor iedereen wel duidelijk, of niet?

c) Ik heb nooit beweerd dat Veto links is. En ten tweede, mijn brief was niet rechtsgzind aangezien ik mezelf in de categorie van politiek-verdraagzame studenten plaats.

d) Ik heb geen rechte ideeën, want moet je mijn artikel objectief en nuchter hebben gelezen, was uw reaktie overbodig geweest. Of is links zijn misschien je zwakte plek?

2. Ik ben het volledig eens met "J.R." die stelt dat ze zich niet linksse kriminologen moeten noemen, maar gewoonweg links. Gelukkig bestaan er nog nuchtere mensen zoals "J.R."s

Chris Vandeweyer

Scheldpamflet

Met dit schrijven willen ondergetekenden reageren op een pamflet uitgegeven door VU-jongeren, KVHV, NSV en Protea-studentenvereniging, op woe. 14 december jl. Naast het bedenkelijk peil van het scheldproza is de inhoud "gewoon te gek".

We begrijpen de jaloezheid van schrijvende verenigingen daar de bestaande komites meer volk bereiken dan zij kunnen. De verklaring hiervoor is echter niet ver te zoeken. De genoemde komites zijn immers ontstaan vanuit duidelijk maatschappelijke probleemsituaties. Een anti-racistisch komitee bestaat precies omdat het racisme weerom de kop opsteekt. Midden-Amerika komitees (bestaan in Leuven reeds vier jaar en moeten dus niet meer "als paddestoelen uit de grond schieten") bestaan precies vanwege de noodzaak de bevolking op een juiste manier in te lichten over de ware politiek van de Reagan-administratie

(vervolg op p. 8)

aan alle lezers
een vredig kerstfeest
en veel geluk in 1984

Op dinsdag 20 december organiseerde de Juridische Dienst van de Raad voor Studentenvoorzieningen een avond over dienstplicht en over alternatieven voor legerdienst. Dit gebeurde in het Rekreatiecentrum en was speciaal bedoeld voor het publiek in Heverlee. De week voordien organiseerde men eenzelfde avond in de Kleine Aula voor een Leuvense studentenpubliek. Zo een 50\$ van de vragen die mensen komen stellen op de Juridische Dienst staan in verband met de militiewetgeving. Daarom dat Lieve Van Hoestenberghie naar buiten treedt met haar informatie waardoor het mogelijk wordt nu de uitleg één keer grondig te doen aan verschillende mensen die anders in vele gevallen elk apart de Juridische Dienst zouden komen raadplegen. Vele studenten blijken dan ook niet op de hoogte te zijn van de wetgeving terzake (foto DdC)

Unieke reproduceermethode

Nooit tevoren in de geschiedenis beschikte men over zoveel informatie. De moderne technologie maakt het mogelijk snel en goedkoop informatie te vermenigvuldigen. Pencoprint heeft die trend gevolgd en voor sneldruk de meest geperfectioneerde Xerox-drukmachines in huis gehaald. Pencoprint reproduceert nu nóg sneller en voordeliger voor u.

Allé kopieerdrukwerk

Tijdschriften, reisverslagen, facturen, uitnodigingen, cursussen, reclame. Alle kopieerdrukwerk dat u Pencoprint toevertrouwt voldoet aan de eisen die u van kwaliteitswerk verwacht: uitstekende punt-voor-punt weergave, grote verwerkingsmarge, scherpheid, beschrijfbaarheid. Recto-verso levert geen problemen op en verkleinen al evenmin. Of drukken op karton of gekleurd papier. Pencoprint zorgt verder voor het vergaren, perforeren, nielen, plakken onder al dan niet bedrukte omslag.

Bliksemsnelle service

Geen risico's om vijf voor twaalf! Pencoprint beschikt over een dubbel machinepark Xerox 9500, eigen fotozetterij, drukkerij (vijf groepen) en een moderne boekbinderij. Zonder tussenpersonen en met attente service leveren zij uw werk in een minimum van tijd.

pencoprint pvba

tiensestraat 36
Leuven
tel. 016/22.10.39

Medewerkers aan Veto 13

Relinde Baeten
Luc Baltussen
Wouter Colson
Damiëne De Cock
Robert De Cort
Bart De Moor
Veerle De Moor
Pascal Demuyser
Koen De Visscher
Hilde Devoghel
Pach Eeckelaers
De Hongerstakkers
Filip Huyzenruyt
Jos Mertens
Dirk Meylaerts
Peter Mostrey
Dirk Scheys
Kris Van Haver

ASR-begroting op RVS 11 000 000 maximum

De Raad voor Studentenvoorzieningen — die de Leuvense sociale sector beheert — zal de Algemene Studentenraad in 1984 met 11 miljoen frank betoelagen. De Raad besliste dat in haar vergadering van afgelopen vrijdag. Het bedrag dat de ASR vorig jaar kreeg wordt daarmee geïndexeerd. De ASR had 11330297 frank gevraagd.

Dat de RvS niet verder wilde gaan dan een indexering — zij bevestigde wel achter de werking te staan die de ASR met die toelage realiseert — viel niet buiten de verwachtingen. In de ASR-begrotingsdiscussie hadden Sociale Raad en Kringraad er trouwens voor gepleit geen begroting naar de RvS te sturen voor méér dan 11 miljoen subsidie. Zij vinden het moeilijk om een groter deel van de kook uit de sociale sector te eten, vermits dat ten koste moet gaan van andere deel-sektoren, zoals Alma en Medico-Sociale diensten. Maar Kultuurraad

vindt dat vanuit naar werking niet onverantwoord, en Sportraad heeft af te rekenen met een immens succes voor haar massasportmanifestaties, waardoor het opnieuw organiseren ervan volgend jaar zeker veel meer zal kosten dan voor 1983 was voorzien.

De ASR-begroting was zelf al een compromis tussen beide standpunten. De begrotingen van de diverse raden mochten daarin immers niet sterker stijgen dan de indeks (7,5%), maar daarbovenop werd een extra-toelage behouden voor Kultuurraad en Kringraad, omdat hun telefoonkosten niet meer door ASR-centraal gedragen worden, en een voor Sportraad die het hun mogelijk moet maken een jobist te betalen voor praktische taken. Al bij al steeg de ASR-begroting dus toch nog met 10%. En daar moet nu weer een dikke 330000 frank vanaf. Dat tekort zal procentueel over de raden worden verdeeld. Die afspraak werd al tijdens de begrotingsdiscussie zelf gemaakt.

De concrete cijfers van de ASR-begroting mag U verwachten in de Veto van na de kerstvakantie.

De ASR-begroting: indexatie van 7,5% toegestaan.

(foto Veto)

Werkgroep Voeding

STUDENTEN (VR)ETEN OP Z'N ITALIAANS

Spaghetti is één van de meest klaargemaakte schotels in Leuven. De werkgroep "Voeding" meent te weten (uit betrouwbare bron), dat spaghetti in de studentenmiddelen meestal op volgende wijze klaargemaakt wordt. De witte spaghetti wordt overgoten met een saus van gebakken gehakt, tomatenpuree, ui en gekruid met pili-pili en een kruidenmengsel (zout!). Het geheel wordt dan bedekt met een laag kaas.

Dit eten (sic) bevat veel energie en zout, maar heel weinig mineralen, vitamines, vezels en sporelementen. Daarom stelde de werkgroep voeding een alternatief spaghetti-recept op.

Benodigheden voor 4 personen :

Alternatief recept

- 500 gr. volkoren spaghetti
- 100 gr. american (niet bereide)
- 3 paprika's (groene)
- 3 uien
- 1 doos (1L.) gepelde tomaten
- 1 doos tomatenpuree
- 100 gr. gemalen kaas

Studentenrecept

- 500 gr. witte spaghetti
- 600 gr. gemengd gehakt
- 4 uien
- 2 dozen tomatenpuree
- 100 gr. gemalen kaas

BEREIDINGSWIJZE

Snij de ui en de paprika's klein, fruit ze en laat ze verder gaar stoven. Bak de american in een aparte braadpan bruin. Doe de gepelde tomaten, de tomatenpuree en de kruiden (peper, kruidnoot) bij de gestoofde groenten. Voeg als laatste het vlees toe en dien op met gemalen kaas.

..... Smakelijk !

N.B. Vegetariërs kunnen het vlees weglaten en wat meer kaas gebruiken.

JULLIE ETEN 3 X PER DAG : ZEG DAN NIET DAT VOEDING JE NIET INTERESSEERT
Info : L. Van der Aa, Edw. Van Evenstraat, 2 C, 2de verdiep.
Tel. 016/22.99.11

